

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det, der er det springende punkt og forskellen, er, at fru Line Barfod tilsyneladende synes, det skal være sådan, at når man er på den midlertidige forsørgelse, på passiv forsørgelse som eksempelvis kontanthjælp, så skal det være sådan, at man kan have mere ud af det økonomisk, end når man er i arbejde. Det er regeringen bare ikke enig i, og derfor skal der være en forskel; derfor skal der være loft over kontanthjælpen.

Så er det rigtigt, at der er nogle, der har vanskeligere end som så ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet og komme i beskæftigelse. Der har vi jo fra regeringens side bebudet, at vi er ved at kigge på, hvordan vi yderligere kan forbedre muligheden for at komme i gang med en uddannelse eller beskæftigelse. Vi har allerede nogle ordninger: vikarordningen, mentorordningen og lignende. Jeg synes, det er vigtigt at prøve at se på: Hvad er det yderligere, der skal til, for at flere får muligheden for at komme i beskæftigelse, i det omfang som de nu magter?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren svarede ikke på mit spørgsmål, så jeg må gå ud fra, at ministeren kan bekræfte, at der ikke findes nogen ydelser under Socialministeriet, vi andre ikke kender, men at folk, der ikke er i stand til at arbejde, men som heller ikke er så permanent syge, at de kommer på førtidspension, er henvist til kontanthjælp og dermed rammes af kontanthjælpsloftet.

Så står vi tilbage med det problem, at ministeren bliver ved med at sige, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er jeg fuldstændig enig i, så lad os i fællesskab kæmpe for, at mindstelønningerne bliver hævet, så der bliver en større forskel.

Men når man ikke har et arbejde, f.eks. fordi man ikke er i stand til det, fordi man er syg eller misbruger eller andet, så skal man altså have penge nok til at leve af. Jeg vil gerne høre, om ministeren er enig i, at når man ikke er i arbejde, så skal man have en forsørgelse, sådan som det også står i grundloven og er en del af menneskerettighederne, som gør, at man kan leve på et anstændigt niveau, herunder have råd til at købe mad hver dag og købe tøj til sine børn. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå at en socialminister ikke mener. Jeg synes, socialministeren skulle overveje at skifte titel, hvis socialministeren ikke mener, at det er rimeligt at være social.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes skam, jeg er meget social, og jeg synes netop, at vi i denne regering tager fat på de problemer, der er, og sætter massivt ind over for de barrierer, der f.eks. er for at komme i beskæftigelse. Der er gode grunde til, at starthjælpen er, som den er. Vi synes i regeringen, at man ikke bare skal kunne komme til Danmark og så få de fulde ydelser. Loftet over kontanthjælpen hænger nøje sammen med det, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Jeg kan bekræfte over for fru Line Barfod, at der ikke er nogen ydelser i Socialministeriet, som andre ikke måtte kende til. Det kan jeg fuldt ud bekræfte.

Så vil jeg gerne igen understrege, at vi for et eller to år siden f.eks. fik lavet undersøgelsen om personer i lavindkomstgruppen, gruppen med de svageste: Hvad er det, der er af barrierer for dem for at komme ud på arbejdsmarkedet?

Kl. 10.50

Der var der især tre ting, der gjorde sig gældende: Den ene var, at nogle slås med gældsproblemer, den anden, at nogle slås med misbrugsproblemer, og den tredje var, at der er personer, der mangler socialt netværk. Det er jo lige præcis de indsatser, som regeringen så har taget fat om nu her med muligheden for at få et netværk gennem en støtte- og kontaktpersonordning, som har vist sig at være en af de rigtig gode hjælpeforanstaltninger for personer, som har det svært.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Ministeren nævner her, at mennesker, som kommer til vores land og får starthjælp, ikke bare kan forvente at komme og få fulde ydelser. Så vil jeg godt spørge ministeren: Det, der er vores opgave, når der er mennesker, der får mulighed for at opholde sig i vores land, er vel at give dem de allerbedste vilkår for at blive velfungerende mennesker i vores samfund og få en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Hvis det at have starthjælpen som et vilkår gør, at folk faktisk isoleres eller udstødes i stedet for at blive tilknyttet vores samfund, hvad er så ideen med at skulle starte på starthjælp i stedet for at starte på en ydelse, der gør, at man kommer med på holdet så hurtigt som muligt?